

[Lasse Budtz]

Jeg skal for god ordens skyld allerede på dette tidspunkt meddele, at socialdemokratiet ikke kan stemme for den dagsorden, som hr. Arentoft fremsatte på fremskridtspartiets vegne.

Der er som bekendt ikke nogen tvivl om socialdemokratiets holdning til NATO, og de mange sidste debatter har givet os stor anledning og god anledning til at bekræfte, at socialdemokratiet mener, Danmark fortsat skal være medlem af NATO. Men det er jo ikke det, det drejer sig om ved denne lejlighed. Ærlig talt tror jeg, at hr. Arentoft har fremsat sin dagsorden i håb om, at han derved kunne hindre, at andre dagsordener kom til afstemning. Under alle omstændigheder kan vi ikke godtage fremskridtspartiets dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu har både hr. Erhard Jakobsen og hr. Arentoft sagt, at Sovjetunionen havde, det havde man kunnet se, vist respekt for den fasthed, som NATO havde udvist med dobbeltbeslutningen.

Jeg vil egentlig meget gerne have eksemplificeret, hvorved denne respekt havde vist sig. Meget tyder på, at Sovjetunionen er omtrent lige så vanvittig som NATO og derfor svarer igen på nøjagtig samme måde, og hvad vi indtil nu har hørt, tyder på, at det hele nu kommer til at gå betragteligt stærkere.

Vi håber naturligvis, at Sovjetunionen ikke vil leve op til det billede, som bl. a. de borgerlige her giver af den, men meget tyder på, at den gør det. Det gør bestemt ikke situationen mere betryggende, at der skal så megen røg af sted fra folk her, når man påstår, at det har hjulpet nogle steder. Vi får et forfærdende svar, tyder meget på.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Først til hr. Pelle Voigt. Selvfølgelig er det da ikke en nyhed, når jeg tager en artikel fra den 3. december sidste år op, men det kunne godt være, der var mange, der ikke kunne huske den. VS har hele tiden tonet rent flag, det er socialdemokraterne, jeg angriber, og nu meddeler ordføreren, at socialdemokratiet

ikke kan stemme for, at vi bekræfter vores medlemskab af forsvarsalliancen NATO, på trods af at socialdemokraterne altid har sagt, at der ikke er noget alternativ til NATO. Det skal så bortforklares med, at man betragter det som en afværgedagsorden. Jeg sagde, da jeg forelagde den, at det netop var for at prøve at samle et stort flertal i dette folketing, så vi både udadtil og indadtil kan stå som et troværdigt land. Men nu har altså socialdemokratiet afsløret sig selv som komplet utroværdigt, og jeg synes, det er så uværdigt, at det største parti i dette land ikke vil stå ved, hvad der står i en dagsorden, men benytter det til noget taktisk, til noget partipolitisk. Det er uhyggeligt.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Den debat, vi har nu, er, som andre har sagt det, en gentagelse af tidligere debatter. Jeg mener nok, der er grund til i dag at hæfte sig ved det specielle i situationen, at vi i denne måned, om få dage, har 4 års dagen for vedtagelsen af dobbeltbeslutningen. Den omstændighed, at forhandlingerne er brudt sammen om mellemdistanceraketterne, kunne passende bruges til, at vi så drager nogle konklusioner af de 4 år, der er forløbet, siden dobbeltbeslutningen blev vedtaget, og det vil jeg da så gøre.

Vi har i det radikale venstre fra første færd vendt os imod denne dobbeltbeslutning, fordi vi anså den for at være en sikker vej til fortsat oprustning, og vi er desværre i stand til at konstatere, at den forudsigelse har holdt stik. I enhver henseende har dobbeltbeslutningen været negativ. Vi kan se, hvordan det er gået med oprustningen i de 4 år, vi har levet med den beslutning. Den er fortsat med uformindsket styrke. Vi kan se, at spændingen af den grund er forøget mellem Øst og Vest, og derfra er der udgået usikkerhedsmomenter videre omkring i verdenssamfundet.

Dobbeltbeslutningen har også været årsag til, at der er skabt en større tillidskløft imellem befolkningerne og de politiske ledere i en lang række lande. Det er en ganske naturlig følge af, at dobbeltbeslutningens trussel om at opstille nye atomvåben virker terroriserende på befolkningerne. Derudover har dobbeltbeslutningen skabt store vanskeligheder for sammenholdet i NATO, især mellem